

Ομιλία Μάξιμου Χαρακόπουλου στην τελετή έναρξης της 32ης Συνέλευσης της ΔΣΟ

/ [Γνώμες](#)

- **Ομιλία του ΓΓ της ΔΣΟ δρ Μάξιμου Χαρακόπουλου στην τελετή έναρξης της 32 ης Συνέλευσης της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας**

Εξοχώτατε πρώην Πρόεδρε της Δημοκρατίας της Ρουμανίας

Σεβασμιώτατοι,

Κύριοι Αντιπρόεδροι της Βουλής των Αντιπροσώπων της Ρουμανίας, της Γερουσίας της Ρουμανίας και της Βουλής των Ελλήνων,

Κυρίες και κύριοι πρέσβεις,

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι Διεθνών Οργανισμών,

Αγαπητέ πρόεδρε της Γ.Σ. της ΔΣΟ,

κ. Σύμβουλε της ΔΣΟ,

Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για τη Διακοινοβουλευτική Συνέλευση Ορθοδοξίας το γεγονός ότι η ετήσια Γενική μας Συνέλευση διεξάγεται στην όμορφη και ιστορική πρωτεύουσα της Ρουμανίας.

Για τον λόγο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου κ. Τσιπριάν Κονσταντίν Σερμπάν, που μας παρείχε τους χώρους της Βουλής της Ρουμανίας, για να πραγματοποιηθούν οι εργασίες μας, αλλά και για την εν γένει αβραμιαία φιλοξενία του ιδίου και των Ρουμάνων συναδέλφων μας.

Η Ρουμανία ήταν και είναι από τις πρωταγωνίστριες χώρες στους κόλπους της ΔΣΟ, καθώς όλες αυτές τις δεκαετίες πίστεψε και στήριξε το εγχείρημα μιας ενωμένης ορθόδοξης πολιτικής συνιστώσας στον ευρωπαϊκό αλλά και στον διεθνή χώρο.

Η στάση αυτή δείχνει, ασφαλώς, τόσο το αίσθημα ευθύνης που διακρίνει τους φίλους Ρουμάνους για την πορεία της Ευρώπης και του δικού μας ρόλου ως Ορθόδοξων βουλευτών, όσο και την οραματική τους σχέση στη διεθνή πολιτική σκηνή.

Ιδιαίτέρως, βέβαια, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Γενικής μας Συνελεύσεως, συνάδελφο και αγαπητό συνεργάτη αλλά και φίλο, γνήσιο Ορθόδοξο, Ιωάννη Βουλπέσκου, ο οποίος όλα αυτά τα χρόνια, τόσο ως εκπρόσωπος του ρουμανικού κοινοβουλίου στη Διεθνή Γραμματεία, όσο και ως πρόεδρος έχει δοθεί ψυχή τε και σώματι για την ευόδωση των στόχων της Οργάνωσής μας.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα, επίσης, να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια στην Εκκλησία της Ρουμανίας, για την επέτειο της συμπλήρωσης των 140 ετών από την αυτοκεφαλία της και των 100 ετών από την ανύψωσή της σε Πατριαρχείο, επισημοποιημένη το 1925 με Πατριαρχικό και Συνοδικό Τόμο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ο αιώνας αυτός του Ρουμανικού Πατριαρχείου σημαδεύτηκε, δυστυχώς, από τη δυσχερή περίοδο του υπαρκτού σοσιαλισμού, ο οποίος υπήρξε εχθρικός προς την Εκκλησία, σε όσους τη διακονούσαν, αρχιερείς, κληρικούς και λαϊκούς, και εν γένει προς τα χριστιανικά ιδεώδη.

Σήμερα, πλέον, σε συνθήκες ελευθερίας, που κατοχυρώνονται από τη συμμετοχή της Ρουμανίας στην Ε.Ε., η Εκκλησία σας μπορεί να ομολογεί ελευθέρως την ορθόδοξη πίστη και να χαλυβδώνει τοιουτοτρόπως την ηθική υπόσταση του

ρουμανικού λαού.

Αναμφίβολα, η Ρουμανία είναι μια χώρα η οποία βρίσκεται ιστορικά εντός των διεργασιών του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Αυτό συμβαίνει ήδη από την αρχαιότητα, καθώς εντάχθηκε στον ελληνορωμαϊκό κόσμο. Γεγονός που έδωσε στον πληθυσμό της περιοχής τη δυνατότητα να δεχθεί πολύ πρώιμα το σωτήριο μήνυμα του χριστιανισμού, και δραστήρια να συμμετάσχει στην αναδυόμενη νέα χριστιανική οικουμένη, όπως αναλυτικά μας παρουσίασε ο αξιότιμος Πρόεδρος της Ακαδημίας της Ρουμανίας.

Η Ορθοδοξία και η επιρροή της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας υπήρξε καθοριστική για τη ταυτότητα του ρουμανικού λαού. Μια επιρροή, που όπως ευφυώς τη χαρακτήρισε ο περίφημος Ρουμάνος ιστορικός και πρωθυπουργός Νικολάε Γιόργκα, συνετέλεσε στο να ανήκει και η Ρουμανία στον πολιτισμό του Βυζαντίου μετά το Βυζάντιο.

Και αυτή η ταυτότητα παρέμεινε ζωντανή στα δίσεκτα χρόνια, που ακολούθησαν την επέλαση του Ισλάμ στην βαλκανική χερσόνησο.

Η ανεκτίμητη αυτή κοινή κληρονομιά των βαλκανικών ορθοδόξων λαών, αποτελεί μια πολύτιμη παρακαταθήκη την οποία οφείλουμε όχι μόνον να διαφυλάξουμε, ως στοιχείο των εθνικών μας ταυτοτήτων, αλλά και να την αξιοποιήσουμε, υπερβαίνοντας όσες αναχρονιστικές αντιλήψεις ακόμη επιβιώνουν, για να συμβάλουμε από κοινού σε μια γόνιμη αναδιαμόρφωση της σύγχρονης Ευρώπης, αλλά και του κόσμου.

Ένα καθήκον που εγείρεται αδήριτο ενώπιόν μας, καθώς όλοι διαπιστώνουμε ότι και ως Ευρώπη, αλλά και ως ανθρωπότητα, βρισκόμαστε σήμερα σε μια κρίσιμη ιστορική καμπή.

Αρχικώς, είναι οι κάθε είδους αναθεωρητισμοί, που απειλούν τις βεβαιότητες του διεθνούς συστήματος όπως το γνωρίσαμε όχι μόνον στην μεταψυχροπολεμική αλλά και σε ολόκληρη την μεταπολεμική περίοδο. Βλέπουμε, δηλαδή, τον παράγοντα της ισχύος να υπερτερεί έναντι του δικαιικού πλαισίου που, σε μεγάλο βαθμό, διατήρησε την ειρήνη, τουλάχιστον στην ήπειρό μας, επί πολλές δεκαετίες.

Επίσης, επανέκαμψε εκ νέου ο πόλεμος. Την ώρα αυτή που μιλάμε, σχετικά κοντά από εδώ που βρισκόμαστε, στην Ουκρανία, διεξάγεται μια αιματηρή στρατιωτική αναμέτρηση, μετά από τη ρωσική εισβολή, που σύντομα συμπληρώνει τα 3,5 έτη. Πρόκειται αναμφίβολα, για ένα σοβαρό πλήγμα για την ίδια την Ευρώπη, αλλά, δυστυχώς, και την Ορθοδοξία, καθώς οι λαοί που πολεμούν είναι κατά βάση Ορθόδοξοι. Παρά τις ελπίδες που καλλιεργήθηκαν για μια εκεχειρία ή ακόμη και

τερματισμό του πολέμου, η αιματοχυσία και η καταστροφή συνεχίζονται.

Ταυτόχρονα, και τα όσα τραγικά συμβαίνουν στη Γάζα είναι άκρως θλιβερά. Οι απερίγραπτες συνθήκες τις οποίες βιώνουν οι Παλαιστίνιοι στη στενή αυτή λωρίδα γης, και ιδιαιτέρως τα παιδιά, λόγω υποσιτισμού, απουσίας συνθηκών υγιεινής, έλλειψης νοσοκομειακής περίθαλψης λόγω βομβαρδισμών, δεν μπορούν να αφήσουν κανέναν πολιτισμένο άνθρωπο ασυγκίνητο.

Ανεξαρτήτως από τις αιτίες που οδήγησαν σε αυτήν την αντίδραση εκ μέρους του Ισραήλ, η ανάγκη για τερματισμό των στρατιωτικών επιχειρήσεων, όπως και η απρόσκοπτη παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, είναι επείγουσα.

Την ίδια ώρα, γινόμαστε μάρτυρες στον δυτικό κόσμο, μιας ακατανόητης προσπάθειας εξοβελισμού των χριστιανικών στοιχείων που τον έχουν συγκροτήσει.

Ιδίως η Ευρώπη, δεν μπορεί να νοηθεί χωρίς τη χριστιανική της παράδοση, τις χριστιανικές αξίες που αποτέλεσαν, ομού μετά του ρωμαϊκού δικαίου και της αρχαιοελληνικής γραμματείας, τους βασικούς πυλώνες του πολιτισμού της. Άνευ τούτων, με μόνον έναν γενικό δικαιωματισμό, άραγε για ποια Ευρώπη θα μιλούμε; Σήμερα που συμπληρώνονται 1.700 χρόνια από την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας οφείλουμε να εργαστούμε όλοι με όλες μας τις δυνάμεις για την αναβάπτιση της Ευρώπης στις χριστιανικές αξίες.

Η ΔΣΟ για 32 συναπτά έτη, με πολυσχιδείς δράσεις, επιδιώκει να διατυπώσει ευθαρσώς τον δικό της λόγο της αληθείας σε αρκετά μείζονα ζητήματα της εποχής μας. Οι δράσεις μας στοχεύουν στην υπεράσπιση των Χριστιανών που υφίστανται διώξεις. Ιδιαιτέρως στον ευαίσθητο και κρίσιμο χώρο της Μέσης Ανατολής, καθώς, εκεί οι Χριστιανοί τελούν υπό την απειλή της πλήρους εξαφάνισης. Όπως στο Ιράκ, όπου ο χριστιανικός πληθυσμός έχει σχεδόν αποδεκατιστεί, ή στη Συρία, όπου από την έναρξη του εμφυλίου οι Χριστιανοί υπόκεινται σε διαρκείς διώξεις από τους τζιχαντιστές. Ακόμη και σήμερα, με την αλλαγή καθεστώτος, παρά τα όσα ανοίγματα επιχειρούνται, οι χριστιανοί, όπως και άλλες μειονότητες, ζουν μέσα στην ανασφάλεια για το αύριο.

Το ενδιαφέρον μας στρέφεται επίσης στην προστασία των χριστιανικών μνημείων, τα οποία καταστρέφονται, βεβηλώνονται ή αλλάζει η χρήση τους, με κορυφαίο παράδειγμα την Αγία Σοφία στην Κωνσταντινούπολη.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω ότι ως ΔΣΟ είμαστε βαθύτατα ανήσυχοι από τις εξελίξεις σχετικά με την Ι.Μ. της Αγίας Αικατερίνης στο Σινά, καθώς η πρόσφατη απόφαση Αιγυπτιακού δικαστηρίου αμφισβητεί το αδιαμφισβήτητο εδώ και 15 αιώνες ιδιοκτησιακό καθεστώς της αρχαιότερης σε αδιάλειπτη λειτουργία

Χριστιανικής Μονής στον κόσμο.

Ελπίζουμε ότι η αιγυπτιακή πλευρά θα αναλογιστεί το τεράστιο βάρος των ιστορικών ευθυνών, και θα προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες που θα εγγυηθούν τα απαράγραπτα δικαιώματα της Σιναϊτικής Αδελφότητας.

Ενεργή, όμως, είναι, η παρουσία της ΔΣΟ και στο ζήτημα της υπεράσπισης των χριστιανικών αξιών στην Ευρώπη. Στο πλαίσιο αυτό επιδιώκουμε να έχουμε επαφές με τους συναδέλφους μας αλλά και φορείς από την υπόλοιπη Ε.Ε., που ανήκουν στην καθολική εκκλησία ή σε άλλες χριστιανικές ομολογίες.

Κυρίες και κύριοι,

Είμαστε πεπεισμένοι ότι η Ορθοδοξία και οι Ορθόδοξοι πολιτικοί μπορούμε σε πνεύμα αλληλεγγύης να έχουμε τη δική μας διακριτή συνεισφορά στη διαδικασία διαμόρφωσης της νέας Ευρώπης.

Σε κάθε περίπτωση, η ΔΣΟ προσηλωμένη στις αξίες της Ορθοδοξίας, θα συνεχίσει με συνέπεια και αποφασιστικότητα να τις υπηρετεί, προωθώντας και στηρίζοντας, παράλληλα, κάθε δράση και πρωτοβουλία που στοχεύει στην ειρήνη, στην αλληλοκατανόηση και την συνεργασία των λαών.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.